Když slyšíme dnes osmero blahoslavenství, mělo by nás zarazit a přimět k otázce, s čím spojuje Ježíš naše blaženství, štěstí, radost. Jsou to věci, které jiní lidé vůbec jako štěstí nevnímají — a ani se z nich moc radovat nechtějí. Radujte se a jásejte! — A zkušenosti tisíciletí ukazují, že to tak je. Mohli by o tom mnoho říci naše babičky a vůbec lidé, kteří si nic nenechali pro sebe, ale všechno z lásky dali pro děti. — Takové štěstí žilo v jejich obětavých, usilovných srdcích v lásce. — Na takovou rovinu staví všech Kristus. —

To, co je pro většinu lidí důvodem ke smutku, je pro nás důvodem k radosti. Jak trpkou skutečností často bývá zklamání, neúspěch! Cítíme, že nás ponechali strastem, přešli. V tom vidí je nám Kristus důvodem k radosti. Jsme opomíjeni, odstrčeni. To je v pořádku. Poslední budou prvními. Pro většinu lidí právě jejich neúspěch je jejich záchranou

Jsme odmaženi. Ale Milujeme Boží oddržení
od všeho a ode všeho, ne však od lásky.
Nikdy nejsme vyhnáni z prostoru, který
objímají ruce našeho Pána, přibité
na kříž. Vzniká kolem nás prázdnota,
ale vzniká prostor pro Boha. Je vyplněna
Nekonečným.
V všelikých krajinách jsou naši přátelé.
Jsou totiž důvěrným důkazem, že Kristus
na nás nezapomněl, ale pošle nám
čas stát se nám podobnými
Ani přízrakům marných lásek,
nicoty a klamání neříkáme do malého vyplnění.
Vždycky je tu otevřená cesta Boží milosrdenství.
A právě v vědomí naší nicotnosti stříbrný
spočívá tajemství naší velikosti. Bůh je
totiž, jak vidíme z díla stvoření, nedobytelné
přitahování právě nicotou a
zaplňuje ji.
Staří a čistí. Myšlenky na ně zatemňují
radost nemohou, mírou vás naše.
Víme přece, že věci tohoto světa pomíjejí, ale
Bůh zůstává. A my s ním. On přijde.
Jistý svědek zdravě všechny ty, s kým se jsme setkali
Dokreslen naší radostí: Milujeme tak i ty – všechno
všechny, s čím se na cestě setkáváme